

Majdnem minden megoldó megadta az adott pénzérmék – általa megmért – sűrűségét is, pedig csak a különbözőség vagy azonosság eldöntése volt a feladat. Ennek megfelelően az elkövetett hibák is, a választott mérési eljárástól függően, a várhatónál durvábbak voltak.

Sokan az érmék térfogatát a geometriai adatokból számították ki, hengernek tekintve azokat. Ebben az esetben a felületen található domborművek jelentették a fő hibaforrást. Érthetetlen, hogy néhány megoldó hogyan fogadhatta el helyesnek a sűrűsége kapott 10 g/cm^3 -nél is nagyobb értéket! Nyilvánvaló, hogy a túlzottan kiugró eredményeket újra kell számolni, esetleg újra mérni is.

Elfogadhatóan jó sűrűség értékeket azok kaptak, akik nagyon sok érmével dolgoztak, hiszen így kiszűrték az egyenetlenségből származó hibákat. *Péterfai János* pl.100-100 érmét vizsgálva kapott azonosnak tekinthető sűrűségeket: $2,674 - 2,669 - 2,693 \text{ g/cm}^3$ értékeket. A térfogatmérésre legtöbben az érmék vízkiszorítását használták, helyesen.

Néhány megoldó, pl. *Mihácsi Mónika* először egyenlő tömegeket mért ki a különböző érmékből, majd ezeknek a térfogatát mérőhengerben megmérve következtetett a közel azonos összetételre.

Kovács Lóránt alkohollal hígított bromoform (CHBr_3) oldatban lebegtette „volna” a pénzeket. Így a feladat folyadék sűrűségének mérésére vezethető vissza.

Többen, pl. *Kapoli András*, az ún. Bakusinszkij módszerrel kaptak használható eredményt. Ezt a mérési eljárást lapunk egy későbbi számában ismertetjük.